

KINO

Krvavo platno

Spoštovani bralec »Javne tribune« in morebitni ali manj redni obiskovalec kina ŠISKE, si predstavljate »pravo ameriško kavbojko« — brez konj? Ne, z menoj vred si pravega westerna ne moreš zamisliti brez naslednjih »dramaturških« elementov: brez konj, brez pretepa, brez saloona (ki je seveda čisto navadna kranjska gostilna na ameriški način) in — za bolj romantične ljubitelje tega spodbudnega filmskega žanra — brez Indijancev. Stari ljudje pravijo: kar ni, še bo. In zdaj res tudi bo, v kinu ŠISKA. Namreč: kavbojka brez konj. Še huje: kavbojka s — kamelami. Ja, pravimi kamelami, na las podobnimi tisti ubogi reviji v ljubljanskem živalskem vrtu. Zato vam že zdaj povem: ogledajte si ameriški »družinski film« (sami ga namreč imenujejo »family film«) KONJENICA BREZ KONJ, film režiserja Joe Campa in z igralci: James Hampton, Christopher Connely, Slim Pickens in drugimi. Pri vsem tem pa gre za film, posnet po resničnem dogodku iz leta 1850, ko se je tedanje vojno ministrstvo odločilo uvesti v ameriško armado nov rod vojske — »konjenico« na kamelah.

Zdaj, ko smo v kinu Šiška »preboleli« Potres, ko se je za nekaj časa poslovil tudi občudovani mojster karateja Bruce Lee, zdaj mnogi že spet čakajo na — medveda velika. Na film, imenovan GRIZZLY. Seveda gre ponovno za srhljivko, tokrat ne o morskem psu in ne o gorili, marveč o medvedu, visokem 6 metrov in težkem 2 toni. Si ga predstavljate? In če bi, denimo, naleteli na Šišenskem hribu na tako zverino, kaj bi storili? Na to vprašanje vam bo v celoti in posamič odgovoril film režiserja Williama Girdlerja, že imenovan GRIZZLY. Film resda ni dobil nobenega Oskarja, tudi ne kakšne posebne nagrade ali priznanja, sodi pa zato med dvajset najbolj gledanih filmov lani v ZDA!

Igralca Charltona Hestona (videli smo ga skupaj s še vedno očarljivo Avo Gardner v filmu »Potres«) bomo ponovno srečali, seveda na platnu kina Šiška, v enem zadnjih ameriških westernov ZAKON SOVRASTVA znane režiserja Andrewa V. McLaglena, z njim pa še Jamesa Coburna, Barbaro Harschey in drugimi. Film, ki prav nič ne zardeva zaradi nasilja in brutalnosti, vsega tega pa ga je naučila »evropska dramaturgija«. Torej: kri bo tekla s platna. Ni za nežne živce!

Franček Povše o svoji »planšarski« karieri

Zapojte, rogovi!

S Frančkom Povšetom se je nemogoče pogovarjati suhoparno in brez čustev. Sedela sva v njegovi delovni sobi in vodja ansambla »VESELI PLANŠARJI« je sodil natanko med te sončno rumeno obarvane zidove. Stene so okrašene z glasbenimi trofejami, spominki, značkami, lovskimi rogovi, vrčki, kravjimi zvonci... Vsaka teh stvari predstavlja določeno uro ali dan njegovega ansambla. Z nežno roko si pogosto seže skozi močno sivo grivo in ustnice pod orlovskim nosom oblikujejo malce trpek nasmeh. Govori hitro, rad bi povedal vse naenkrat:

• »Šiškar sem že 38 let. 1939 sem prišel iz revne dolenske vasi v Ljubljano na takratni konservatorij študirat klarinet. Študij sem moral trikrat prekiniti. Zaradi organiziranega sodelovanja v odporu proti okupatorju so me 1941 aretirali Italijani, me obsodili in poslali v Gonars. Po vojni sem služil vojaški rok v KNOJ, tako da sem diplomiral šele leta 1950. Nato sem bil 6 let godbenik v pihalnem orkestru Ljudske milice.«

• Zdaj sva se znašla v obdobju, ki mu je drago. Prelistaval je zajetno mapo z različnimi časopisnimi izrezki, fotografijami in članki, jo sunkovito zaprl in povedal:

• »Svoj ansambel sem ustanovil jeseni 1955. Z znancem Tonetom Kirinom sva si na Gorenjskem pogosto ogledovala planšarske noše in tako so z malo domiselnosti in po muzejskih ogledih nastali »VESELI PLANŠARJI«. Začeli smo eno leto za Avseniki in še danes obstajamo«, je trdo povedal. Obraz mu je preletela temna senca: »Rad imam glasbo in zaupam ljudem, vendar so me v nekem obdobju določeni ljudje hoteli pohoditi, opehariti in zlomiti. Upri sem se takemu odnosu, ostal sem sam in začel znova. Danes imam ansambel, ki po mojem mnenju skladbe igra tako, kakor so v moji notranjosti zvenele že pred leti...«

• Potem mi je pripovedoval o nastopih. Okoli 1.000 jih je že bilo. Ansambel je nastopal tudi pred predsednikom Titom, Naserjem, Burgibo... Nastopali so v Nemčiji, Franciji, Poljski, Italiji, Avstriji, Švedski... Na stotine prireditev doma in v tujini. Pa zaslužek?

• »Da, nekaj sem zaslužil, vendar ne toliko, da bi skrival. Imam počitniško hišico v Iškem Vintgarju. Takrat, ko sem moral svojo pravico braniti na sodišču in mi je bilo najtežje, sem tam udarjal s krampom po skalah in si tako dajal duška.«

• Vendar se znova in znova vračava k njegovi skupini, nenavadno domači, a tako različni od prave poplave skupin v gorenjskih nošah:

• »V ansamblu se je zamenjalo precej glasbenikov, a za njegov zven sem vedno skrbel sam. Nisem hotel biti kopija Avsenikov, dodajal sem znameniti bum-bas, rogove, kraguljčke... Vidiš, kadar pišem skladbo, si v resnici predstavljam naravo, travnike, nebo nad njimi... Kdor ni s srcem pri tej stvari, ne bo nikoli napisal dobre skladbe.«

• Ogledal sem si 7 velikih plošč in 4 male. Najvišjo naklado je dosegla plošča z naslovom »Pet parov cokelj«.

• Zdaj sam ne igra več. Ne, da bi ne zmoget, to ne, a meni, da se je treba častno umakniti. Na klarinetu ga je zamenjal odlični Darko Abram. Ostali člani so še: trobentar Marjan Bone, eufonist in bas kitarrist Janez Sajovic, kitarist Drago Brezovački, harmonikar Vinko Frelih. Pojeta Marica Jerše in Dušan Kobal. Skoraj šestdesetletni neugnani Franček jih vodi in jim piše melodije:

Franček Povše: »Šiškar sem že 38 let.«

• »Pripravljenih imam 14 novih skladb. Dobro jih moramo posneti. Besedila zanje sta napisala Marjan Stare in Lev Svetek. Na plošči bo slišati tudi rog. Igra ga naš stalni sodelavec in prijatelj Janez Polanc.« Potem še očitajoče doda: »Danes nekateri razsodniki tovrstno glasbo podcenjujejo, češ da nima prave vrednosti. Vendar ljudje jo imajo radi, želijo jo poslušati. Vsaka glasba, ki je dobro zaigrana in je vanjo vloženo mnogo truda, je menda glasba?«

Bogomir Šefić

TAVERNA

V združnem domu v Guncijah pri Šentvidu (tel. 51-179)

VAM VSAK DAN NUDI PO ZMERNIH CENAH MENUJE OD 35 DO 45 DIN

Pripravljamo tudi poslovna in skupinska kosila

Na razpolago vam je avtomatsko kegjišče in prenočišče v komfortnih sobah ter velika sejna dvorana s 130 sedeži